

Харківський Університет

№ 2
(3766)

ВІВТОРОК
23 січня
2001 р.

Ціна договірна

ЕКСКЛЮЗИВ!

Мой жребий мне всегда там более любезен,
Где вижу я, что был друзьям моим полезен,
Вот малым здесь моим начертанный трудом
Меня как собственный, так радует твой дом,
Да проживешь ты в нем благополучно,
С друзьями, с музами, с покоем неразлучно
Да оживит еще цветущий век твой вновь
Сладчайшее душ нежный восхищенье,
Дающее всему одушевление
Счастливая любовь!
И сердце иногда твоё меня да воспомянет,
Когда мой поздний век увянет,
Что друг родителей твоих и твой потом
Здесь строил храм и дом.

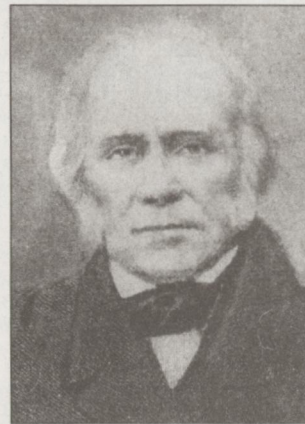
17 сент. 1809 г.
Сообщ. Н. Д.

БУДУВАВ ХРАМ!

ВІД РЕДАКЦІЇ. Багатогранність особистості Василя Назаровича Каразіна завжди вражала його сучасників і продовжує вражати всіх і по сьогодні. Його листи, публічні виступи, наукові статті, що дійшли до нас, надзвичайно цікаві і не лише за змістом, але і за дивною стилістикою, образністю викладення, особливий, характерний лише йому, витонченості думки... Єдиний, відомий нам, вірш Василя Назаровича опублікований ним у 1809 р. у журналі «Русская старина» (1903 р.), розкриває ще один талант засновника Харківського університету — його безсумнівний поетичний дар.

Невідомо, кому було присвячено цей вірш, і хто ховається за ініціалами «Н. Д.». Саме за ними, очевидно, і стоїть розкриття таємниці. А може, хтось колись вже це і зробив?

Ексклюзивні матеріали надано головним бібліографом ЦНБ Н. М. БЕРЕЗЮК.

І. М. БУЛАНКІНУ - 100! Незвичайна особистість

Ім'я Івана Миколайовича Буланкіна стало відоме мені ще в передвоєнні роки, коли я був студентом історичного факультету університету. У час війни в 1942 році, коли після поранення на фронті перебував на лікуванні в госпіталі м. Томська, я не раз чув виступи Івана Миколайовича, що працював у Томському університеті, по радіо, але зателефонувати чи написати йому листа не наважився, за що він уже після війни мені докоряв. Коли в лютому 1945 року я закінчив істфак і одержав призначення на роботу в Сталінський педінститут. рек-